

ע"פ 13950/04 - אמל סגיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-04-13950 סגיר אמל נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון
מעורער אמל סגיר
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

- לפני עורך על פסק דיןו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "בית משפט קמא"), שנית בגדր תח"ע 17-06-3497 ועל החלטה שלא לבטו.

כתב האישום

- לפני בית משפט קמא הונח כתב אישום בו יוחסה למעורער עבירה של נהייה בנסיבות מעיל המהירות המרבית המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

- על פי כתב האישום, בתאריך 31.10.16 בשעה 22:24, נהג המעורער על כביש מס' 2, שהוא דרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בניו, הרכב פרט, מ.ר. 5882437 (להלן: "הרכב"), בנסיבות של 175 קמ"ש, בעוד מהירות המרבית המותרת באותה דרך היא 90 קמ"ש בלבד.

ההליך בבית משפט קמא

- כתב האישום הוגש ביום 7.6.17 והדין נקבע בבית משפט קמא ליום 18.9.17. לדין זה זמן המעורער כדין, בהתאם לאישור מסירה שכורף לתיק בית משפט קמא.

- ביום הדיון, 18.9.17, הוגשה לתיק בית משפט קמא הودעה על "יצוג ובקשה דחופה לשינוי موعد. בית משפט קמא נעתר לבקשת ומחה את הדיון ליום 11.12.17.

- ביום 10.12.17 הוגשה לתיק בית משפט קמא בקשה דחופה נוספת לשינוי מועד הדיון, נוכח העובדה שב"כ המעורער ילדה בשעה טוביה. בית משפט קמא נעתר בשנית לבקשת ומחה את הדיון ליום 5.3.18 בשעה 09:00.

- ביום הדיון לא התיעצב המעורער בבית משפט קמא ולא התיעצה באת כוחו. לפיכך בקשה המשיבה להרשיע את המעורער בהעדרו. בית משפט קמא המtin עד שעה 13:09 וכיון שהמעורער לא התיעצב, ראה בו כמי שמודה עמוד 1

בעובדות שנטענו בכתב האישום. כן סבר בית משפט קמא כי לא יהא בשפיטהו של המערער משום עיוות דין ולפייר הרשינו בהעדרו.

בالمושך, נוכח מוחות העבירה, חומרתה, עברו התעבורי של המערער, ומתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע, הטיל בית משפט קמא על העורר את העונש כדלקמן:

קנס בסך 2,500 ₪ לתשלום תוך 90 ימים; פסילה מלנהוג או מלחייב או מלחייב רישון נהיגה לתקופה של ששה חודשים בפועל; פסילה מלנהוג או מלחייב או מלחייב רישון נהיגה לתקופה של שישה חודשים על תנאי לשושן שלוש שנים, והתנאי הוא שהמערער לא יעבור אותה עבירה בגין הורשע, או אחת העבירות המפורחות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפיקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה").

5. לאחר הדברים האלה, הוגשה לבית משפט קמא בקשה דחויה לביטול גזר הדין שניית בהיעדר המערער וקביעת דין. ב"כ המערער טענה כי הופתעה לקבל הودעה על אודוט גזר הדין. אי התיצבות המערער לדין לא נבעה מזלזול בהליך המשפטי, אלא עקב טעות משרדית. נטען כי המערער מכחיש את ביצוע העבירה מכל וכל והוא לא קיבל את יומו בבית המשפט בשל טעות בתום לב. אם לא יבוטל גזר הדין, כך נטען, יגרמו למערער נזקים בלתי הפכים ועיוות דין חמוץ.

6. ביום 19.3.18 נתן בית משפט קמא את החלטתו בבקשתו.

בית משפט קמא התייחס להוראות הדין ולفسיקה העוסקת בסוגיה, תוך ציון כי ניתן לבטל פסק דין שניית בהיעדרו של נאשם בתפקיד אחד משניים, סיבה מוצדקת לאי התיצבות למשפט או גרימת עיוות דין כתוצאה מאירוע פסק דין. בית משפט קמא קבע כי המערער הזמין כדין. בקשרו לדחית הדין התקבלה אך הוא לא התייצב. הטענה לפיה מקורה בטעות משרדית אינה יכולה להתקבל שכן אין בה כשלעצמה כדי להצדיק את הסעד המבוקש. זאת בפרט, שלא פורטו סיכומי ההגנה והענישה אשר הוטלה בגין הדין אינה חריגת ממתחם העונש ההולם. כיוון ששוכנע כי לא נגרם עיוות דין עת נשפט המערער בהיעדרו, דחה בית משפט קמא את הבקשה.

הערעוץ

7. המערער מאמין להשלים עם פסק דיןו של בית משפט קמא עם ההחלטה שלא לבטלו.

בהתודת ערעור מפורטת ומונומקט טענה באת כוחו כי היה על בית משפט קמא לאפשר למערער לשטוח את טענותיו ולא לנעול דלותתו בפניו. נטען כי למערער סיכויים גבוהים להוכיח את חפותו. העונש שהוטל עליו אינו משקף נוכנה את מהות העבירה ואיננו מידתי. יש להניח כי אם היה המערער מתיזבב לדין ומודה בעבירה (המוכחת), היה מוטל עליו עונש חמוץ פחות. היה על בית משפט קמא לקבל את הטענה לפיה המערער נעדר מן הדין בתום לב. בנוספ', סיכוי הצלחתו גבוהים מאחר ולטענתו לא ביצע את העבירה שיוחסה לו. אי היעתרות לבקשתה תמנע ממערער לקבל רישון נהיגה ובכך יגרם נזק ממשמעותי לפרנסתו.

8. להודעת הערעור צורף תצהיר חתום ע"י המערער לפיו הרכב מושא הילך נמכר ביום 12.10.16 לחברת ע.ק.ס קלאס קאר (להלן: "קלאס קאר"). כן צורפו הודעה בדבר דאור רשום שנשלחה לקלאס קאר; אישור מסירה לפיו המعن אליו נשלחה הודעה איננו מספיק; מסמך הנושא את הכותרתת "תצהיר" לפיו קלאס קאר קיבל אחריות מלאה על הרכב המצוין בכתב האישום, הן לגבי קנסות והן לגבי כל נזק שיגרם לכל אדם או כל גוף, תוך מתן פטור מלא לכל אדם וכל גוף לתביעות כלשהן; חשיבות מס מיום 12.10.16 על סך 670,000 ₪; מסמך פרטיא תגידי המתיחס לקלאס קאר; ותעודת שינוי שם של חברה.

בד בבד, עם הגשת הודעת הערעור התבקש בית המשפט לעכב את ביצוע פסק דין של בית משפט קמא. הבקשה נענתה נוכח הסכמת המשיבה.

9. הדיון בערעור נקבע ליום 15.5.18 משעה 08:30 עד שעה 09:00, אולם בשעה היועדה לא התיצבו המערער ובאת כוחו. לפיכך שמע בית המשפט את טיעוני המשיבה. בהמשך החל בית המשפט להכטיב את פסק הדיון ובמהלך הכתבותו נכנסו לאולם הדיונים המערער ובאת כוחו. משך הופסקה הכתבות פסק הדיון ונשמעו טענות המערער ובאת כוחו, למרות חוסר הנחת מתנהלותם.

10. במהלך הדיון, הגישה המשיבה מסמך נתוני בעליות משרד התחבורה לפיו הרכב מושא הילך היה בעלות המערער החל מיום 6.7.16 ועד ליום 29.5.17, מועד בו עברה הבעלות לאדם אחר. כן הגישה המשיבה את גילוין הרשעותיו הקודמות של המערער בתחום התעבורה, ממנו עולה כי לחובת המערער רשותות 81(!) הרשות קודמות בעבירות תעבורה, לרבות הרשות לא מעtot בעבירות של נהגה במחירות העולה על המהירות המרבית המותרת. ב"כ המערער מצידה הגישה את חשיבותת המס אשר אף צורפה להודעת הערעור וכן תצהיר. התצהיר חתום ע"י אדם אשר על פי הטענה הוא מושה חתימה בקלאס קאר. עוד על פי התצהיר, רכשה קלאס קאר את הרכב ביום 12.10.16 והוא אחראית עליו מיום רכישתה לרבות על כל עבירות תנועה. כן מתחייבת קלאס קאר לשלם "כל דוח או עברה" בגין הרכב האמור מיום 12.10.16.

11. ב"כ המערער טענה כי יש לתת למערער את יומו בבית משפט קמא וכי הרכב לא היה בעלותו של המערער במועד האירוע מושא כתב האישום.

ה看望ה מצידה, עוד טרם באו המערער לדין, ביקשה לדחות את הערעור. לטענתה לא נמצא הצדקה להיעדרות המערער מן הדיון שהתקיים בבית משפט קמא ולא נגרם לו עייפות דין שעיה שנשפט בהעדתו. בהמשך טענה כי המערער לא טרח להעביר את הבעלות הרשמה ברכב גם אם נכונה טענתו לפיה הרכב נמכר לקלאס קאר. לאחר שיעינה בתצהיר הסבה המשיבה את תשומת לב בית המשפט לכך שמספר הרישי של הרכב המפורט בתצהיר אינו זהה למספר הרישי של הרכב המצוין בכתב האישום. המערער ובאת כוחו טענו כי מדובר בטעות קולמוס שנitinן לתקנה.

דין והכרעה

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

בחנתי את הנתונים שלפני וشكلתי עניינו של המערער.

13. כאמור לעלה, זמן המערער قدין לדין הראשון אשר אמר היה להתקיים בבית משפט קמא ביום 18.9.17. בהמשך התבקשו שתי דחויות אשר נענו ע"י בית משפט קמא, אלא שבאת כוחו, לטענתה, לא התקיצה לדין שנדחה בשנית שכן חזרה ימים ספורים קודם לכן מוחופשת לידה ולא שמה לב למועד הדין שנקבע בעניינו של המערער.

14. הלכה פסוכה היא כי תקלה משרדיות ואף טעות בתום לב, אין יכולות להצדיק העדרות מדין משפטי בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם המערער. בנוסף לכך, המערער עצמו לא נכח בדיון למרותഴמן כדין. סבירני כי לאחר זימונו היה עליו לברר מה עלה בגין הבקשה לדחית הדין ולאיזה מועד נקבע הדיון מחדש. כאמור, לא המערער ולא באת כוחו התקיצו לדין ללא כל הצדקה ממשית, ואין לראות בטעות המשרדית, ככל שקרתה, משום עילה מוצדקת לכך.

aphael לדוגמה לרע"פ 7980/17 **ausem נ' מדינת ישראל** (17.12.19) בו נפסק -

"למעלה מן הצורך, עיר את זאת. המבקש לא התקציב לדין בעניינו בבית המשפט לתעבורה, ואילו הסגנור הגיע באיחור ניכר לבית המשפט, למרות שנייהם ידעו על קיומו, ולאחר מספר לא מבוטל של דחויות. כפי שקבע בית המשפט לתעבורה, ב"כ המבקש חייב היה להגיע בזמן לדיון, או לכל הפחות להגיש בקשה לדחית מועד הדיון. זאת, בפרט לאחר שבית המשפט נעתר לבקשת הקודמות לדחיה, ואף ביטל פסק דין שניית בהיעדר, ביום 7.3.2017, בשל אי התקיצותם של המבקש ובא כוחו לדין שהיה קבוע למועד זה. אפשרות נוספת הייתה כי המבקש יתיצב לדין, או יבקש דחיה נוספת, לנוכח הידרот סגנורו מהדין, בשעה שנקבעה לתחילתו. כאמור, ב"כ המבקש התקציב בבית המשפט לתעבורה ביום הדיון, בשעה 12:15, למרות מכוביו, ולא עשה את המתחייב ממנו בנסיבות העניין. לאור האמור, מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחודי, כי לא הייתה כל הצדקה להיעדרם של המערער וסגנורו מהדין שנקבע מבעוד מועד, ואשר השעה והמועד היו ידועים לשנייהם".

ראו גם: רע"פ 3313/17 **ausele נ' מדינת ישראל** ((27.4.17)).

15. כאמור, ניתן לבטל פסק דין שניית בהיעדרו של הנאשם שאמם יוכיח כי הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון ולהילופין באם יוכיח כי נגרם לו עיות דין שעיה שנשפט בהיעדרו. כפי שכבר נאמר, לא הוכח שהיתה הצדקה להיעדרו של המערער מן הדיון.

16. לאחר שבדקתי את כל הנתונים והנסיבות אף לא שוכנעתי כי נגרם למערער עיות דין שעיה שנשפט בהיעדרו. בהקשר זה נפסק ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25.3.18) -

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר,

להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם לבקשתו, ישוקל בית המשפט אםקיימים דין בנסיבות הצדדים על מנת לבחון את תקופתה של הטענה, או להחלטת, גם מבליקיימים דין כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

17. המערער לא פנה עם קבלת כתוב האישום בבקשתה להסביר אותו על שם קלאס קאר בטענה שהוא שהזיקה ברכב בעת ביצוע העבירה. יתרה מכך, המערער לא טרח להבהיר את הבעלות הרשומה ברכב, הגם שכואורה נמכר הרכב לקלאס קאר. למסמך שצורף בבקשתה שהוגשה לבית משפט קמא, אשר הוכתר כ"צחיר", מצורפת אף רوك חותמת קלאס קאר, לצד חתימה ידנית של אדם עולם כלשהו. אף לא ניתן להבין מהו מטרת המסמך מי הוא האדם שנשלח לכואורה אחריות על הרכב, ולמרות כותרתו המסמך אינו מבהיר מטרתו. אין לדעת מי הוא האדם שחתם בשם קלאס קאר על אותו מסמך וממי האדם שרכש לכואורה את הרכב, זאת בפרט שהזואה המכירה לא צורף בבקשתה שהוגשה בבית משפט קמא.

18. הצחיר שהוגש במהלך הדיון בערעור נחתם לכואורה ביום אחד בלבד לפני הדיון וככל לא עמד לנגד עני בית משפט קמא בעת קבלת ההחלטה. זאת ועוד, מספר הרישוי של הרכב המפורט בתצהיר הוא 5882434 בעוד מספר הרישוי של הרכב המצוין בכתב האישום הוא 5882437. לעומת זאת, האדם החתום על הצחיר לפי האמור בו הוא משה (ככל הנראה ציריך להיות "מורשה") חתמה לחברת ע.ק.ס. קלאסיק בע"מ, אלא שלטענת המערער הרכב נמכר לחברת ע.ק.ס. קלאס קאר בע"מ. עסקין בחברה הנושא שם שונה מן החברה השכינה קלאס קאר, ולא ניתן לקבוע כי מורשה החתימה הוא באמצעות מורשה חתימה בחברה שרכש לכואורה את הרכב מן המערער.

יתרה מכל אלה, המערער הבahir כי הוא עוסק בסחר ברכבים ומוכר את הרכב לאדם שאף הוא עוסק במסחר ברכבים. לפיכך, אף לא הועבירה הבעלות הרשומה ברכב. בנסיבות אלה תמורה העובדה לפיה ביום 6.7.16 נרשם הרכב על שמו של המערער, ולאחר שנה, ביום 29.5.17, הועבירה הבעלות ברכב על שמה של אחרת. במאמר מוסף עיר כי בתצהיר לא צוין כלל ועיקר מי הוא האדם שנגבררכב בשעת ביצוע העבירה ובallo נסיבות.

19. הרשות המערער מבוססת בין היתר על חזקה הבעלות.

בהתאם לסעיף 27(ב)(א) לפקודת התעבורה שכותרתו "אחריות בעל הרכב" -

"**נעשתה עבירות תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החננו אותו במקום שהעמדתו או חנינוו אסורה על פי חיקוק, לפי העניין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החננו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.**".

חזקה חוקקה זו לא הצליח המערער להפריך, גם לא באמצעות מסמכים אשר בית המשפט בהליך הערעור,

לפניהם משורת הדיון, נאות היה לקבל.

פסק ברע"פ 1185/11 ממדוח נ' מדינת ישראל (1.3.11) -

"ניתן להוסיף לכך, כי הכרעת החוקק היא, שלא להוثير עבירה הנעbertת ברכב בעולם ערטילאי מן הטעם שלא הובר מי בדיק נהג ברכב בעת העבירה, ועל כן נקבעה החזקה".

20. משאלו פני הדברים, לא שוכנעתי כי נגרם למערער עיות דין שעשה שהורשע בהיעדרו. במאמר מוסגר אזכיר כי הבקשה שהוגשה לבית משפט קמא הייתה בקשה לבטל גזר הדין ולא לבטל הכרעת הדיון.

21. נכון עברו התעבורי המכבי, בפרט עת הבahir במהלך הדיון שלמרות עיכוב ביצוע העונש הוא נעוז בנהג לצורך ניוד, אף לא שוכנעתי כי העונש שנגזר על המערער בהיעדרו הוא חמוץ. אין בו לדידי חריגה ממתחם העונש ההולם.

הלכה עמננו לפיה תתעורר ערכאת הערעור בעונש שנגזר בידי הערכאה הדינית רק אם חורג העונש באופן קיצוני ממדיניות העונשה המקובלת או כאשר נגלית על פניה טעות ברורה בגזר הדין. לא זה המצב בעניינו.

22. בשקלול הנתונים, אין סבור כי הוצאה עילה המצדיקה התעverbות בפסק דין של בית משפט קמא שניית בהיעדרו של המערער ובהחלטה שלא לבטלו. בנסיבות אלו, אין בידי להיעתר לערעור. משכך אף בטלת ההוראה בדבר עיכוב ביצוע פסק דין של בית משפט קמא.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין ינתן בהיעדרם.

המציאות תשלח את פסק הדין לצדים ותודה קבלתו.

ניתן היום, ג' סיון תשע"ח, 17 Mai 2018, בהעדר הצדדים.